

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119224449
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:6119224449.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: Bytové družstvo Prešov, so sídlom Bajkalská 30, 080 01 Prešov, IČO: 00 173 665, právne zastúpeným JUDr. Danielom Boľanovským, advokátom so sídlom Bajkalská 30, 080 01 Prešov, proti žalovaným: 1. Ľ. F., H.. XX.XX.XXXX, C. Č. X, XXX XX S., 2. P. F., H.. XX.XX.XXXX, C. Č. X, XXX XX S., zastúpených JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom, so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, o zaplatenie 1.290,69 eura s prísl., o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/107/2019-73 zo dňa 16.10.2019, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výroku III.

II. Priznáva sa žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto cit.:

„I. Konanie v časti zaplatenia istiny vo výške 1.274,53 € z a s t a v u j e.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 16,16 €, zmluvnú pokutu vo výške 47,95 € a úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 112,22 € od 1.5.2018 do 22.2.2019, 8,00 % ročne zo sumy 184,99 € od 1.6.2018 do 22.2.2019, 8,00 % ročne zo sumy 165,58 € od 1.7.2018 do 22.2.2019, 8,00 % ročne zo sumy 165,58 € od 1.8.2018 do 22.2.2019, 8,00 % ročne zo sumy 165,58 € od 1.9.2018 do 22.2.2019, 8,00 % ročne zo sumy 165,58 € od 1.10.2018 do 22.2.2019, 8,00 % ročne zo sumy 40,47 € od 1.11.2018 do 22.2.2019, 8,00 % ročne zo sumy 125,11 € od 1.11.2018 do 30.6.2019, 8,00 % ročne zo sumy 149,42 € od 1.12.2018 do 30.6.2019, 8,00 % ročne zo sumy 16,16 € od 1.12.2018 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z predložených listinných dôkazov mal preukázané, že žalovaní v 1. a 2. rade si neplnili svoju povinnosť platiť za služby spojené s užívaním bytu, v dôsledku čoho im vznikol dlh v celkovej výške 1.290,69 eura. Žalovaná suma predstavovala položky za neplatenie

preddavkov za mesiac máj 2018 vo výške 112,22 eura, jún 2018 vo výške 184,99 eura a za mesiace júl až december 2018 v celkovej výške 993,48 eura. Konštatoval, že žalovaní uhradili po začatí konania (06.02.2019) sumu vo výške 1.000 eura. Na dlžnú istinu bola následne započítaná suma preplatku z vyúčtovania za rok 2018 v sume 274,53 eura. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi istinu vo výške 16,16 eura.

3. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovení § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Konštatoval, že žalovaní zavinili zastavenie konania v rozsahu 1.274,53 eura a v zostávajúcej časti bol žalobca úspešný. Žalobca mal teda úspech v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku III. o trovách konania podali žalovaní v 1. a 2. rade v zákonnej lehote odvolanie. Svoje odvolanie odôvodnili nesprávnymi skutkovými zisteniami, ku ktorým súd dospel na základe vykonaných dôkazov a tým, že súd vec nesprávne právne posúdil. Považovali žalobu žalobcu o uhradenie nezaplatených preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv na plnenia spojené s užívaním bytu a na správu bytu za predčasne uplatnený nárok, pretože operuje iba s preddavkami nastavenými správcom, nie reálnym dlhom. Až v priebehu konania, a to konkrétne 30.06.2019 vyšlo najavo na základe vyúčtovania za rok 2018, aký je reálny dlh. A to už oni mali zaplatených 1.000 eur dňa 22.02.2019 a sumu 273,53 eura si žalobca započítal z preplatku za uplynulý rok. Z uvedených dôvodov samotné nezaplatené preddavky ešte nepredstavujú reálny dlh. Keďže ku dňu 30.06.2019, kedy zistil žalobca, že oni sú reálne dlžní sumu 16,16 eura, nezavinili zastavenie konania v časti 1.273,53 eura, navrhli rozsudok v napadnutom rozsahu zmeniť a náhradu trov konania žalobcovi nepriznať.

5. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca poprel správnosť skutkových a právnych tvrdení žalovaných. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za správne, zákonne a spravodlivé. Vo vyjadrení žalobca citoval ustanovenia § 10 ods. 1 a 6 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorých sú žalovaní ako vlastníci bytu povinní uhrádzať preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrady za plnenia mesačne vopred. Ďalej citoval čl. 2 bod 5 Zmluvy o výkone správy s tým, že vlastník bytu a nebytového priestoru je povinný vyúčtovaním zistený nedoplatok na skutočných nákladoch za poskytnuté plnenia uhradiť do 30 dní od doručenia vyúčtovania, najneskôr do jedného mesiaca. Poukázal na to, že správca v zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov prevažne obstaráva pre bytový dom, pričom správca nie je priamym dodávateľom plnení. Tie obstaráva správca prevažne na účet bytového domu. Aj preto jeho vyúčtovanie, ktoré vykonáva do 31. mája nasledujúceho roku nemá povahu primárneho vyúčtovania dodaných služieb a plnení, ale má povahu vyúčtovania ich použitia, rozpočítavania na jednotlivé byty a ich doúčtovania. Navrhol potvrdiť rozsudok v celom rozsahu a priznať mu voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti vo výroku o trovách konania, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade nie je dôvodné.

7. Predmetom odvolacieho prieskumu je len výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie o uložení povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade nahradiť žalobcovi trovy prvoinstančného konania, z dôvodu procesného zavinenia zastavenia konania v časti o zaplatenie 1.274,53 eura s príslušenstvom (§ 256 ods. 1 CSP) a neúspechu v spore v časti o zaplatenie 16,60 eura, zmluvnej pokuty 47,95 eura a príslušného úroku z omeškania (§ 255 ods. 1 CSP).

8. Žalobca sa domáhal voči žalovaným ako vlastníkom bytu zaplatenia istiny 1.290,69 eura s príslušenstvom titulom nedoplatkov na úhradách preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu a na plnenia spojené s užívaním bytu a na správu domu. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku I. zastavil konanie v časti o zaplatenie 1.274,53 eura s príslušenstvom z dôvodu späťvzatia žaloby pre čiastočné uhradenie dlžnej sumy vo výške 1.000 eur a započítania preplatku 274,53 eura na dlžnú sumu po podaní žaloby. Vo zvyšku žalobe vyhovel.

9. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

11. Odvolací súd uvádza, že v sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci, ktorá je však doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania, je považovaný aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil po začatí sporu a vyvolal tým u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby. Ak sa teda pre správanie žalovaného vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, je žalovaný povinný nahradiť trovy konania, pretože nesporne zavinil zastavenie konania. Ide najmä o prípady, keď žalovaný po podaní žaloby plnil žalobcovi, v dôsledku čoho žalobca vzal žalobu späť. Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne a bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatiu žaloby nedošlo. Rozhodnou je skutočnosť, že žalovaný splnil to, čoho sa žalobca domáhal, a že len z tohto dôvodu vzal žalobca žalobu späť.

12. Podľa čl. 3 ods. 1 Zmluvy o výkone správy, práva a povinnosti vlastníkov pri správe a prevádzke domu sú určené zákonom č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov a touto zmluvou.

13. Podľa čl. 3 ods. 2 písm. a) Zmluvy o výkone správy, sú povinní vlastníci bytov a nebytových priestorov poukazovať mesačne vopred preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu.

14. Podľa ust. § 10 ods.1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spolčenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti.

15. Podľa ust. § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke.

16. Základnou povinnosťou každého vlastníka bytu je v zmysle ust. § 10 ods. 1 a 6 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v spojení so Zmluvou o výkone správy poukazovať mesačne vopred jednak preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv a jednak aj úhrady za plnenia spojené s bývaním. Oba tieto nároky sú právne vymáhateľné na súde už od momentu ich splatnosti v zmysle zákonnej dikcie. Splatnosť preddavkov do fondu údržby, prevádzky a opráv domu ako aj úhrad za plnenia poskytované s bývaním bola mesiac vopred, teda najneskôr do konca kalendárneho mesiaca, ktorý predchádza kalendárnemu mesiacu, na ktorý sa preddavky platia. Nedoplatky za jednotlivé mesiace tvoriace rozhodné obdobie boli splatné vždy počnúc od 30.04.2018 končiac dňa 30.11.2018. Ako konštatoval súd prvej inštancie, žalovaní si túto povinnosť v rozhodnom období od mája 2018 do decembra 2018 nespĺnili, čím im vznikol nedoplatok vo výške 1.290,69 eura. Odvolacie námietky žalovaných v 1. a 2. rade vo vzťahu predčasnosti uplatneného žalobného nároku tak boli nedôvodné.

17. Odvolací súd konštatuje, že ak v čase rozhodovania súdu bude zrejmé na základe ročného vyúčtovania, aké boli skutočné náklady na celý bytový dom rozrátané na všetkých vlastníkov, resp. ako bolo naložené s prostriedkami na fonde prevádzky, údržby a opráv, súd posúdi aj tieto vyúčtovania vyhotovené správcom buď v prospech alebo, naopak, v neprospech žalovaného vlastníka. Táto skutočnosť by mala nevyhnutne viesť k zmene žaloby zo strany správcu, lebo v zmysle ust. § 217 ods. 1 prvá veta CSP je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Výsledkom tak bude buď zamietnutie žaloby podanej správcom, alebo jej vyhovenie v rozsahu, ktorý bude vyplývať z ročného vyúčtovania za predpokladu, že toto bude vykonané správcom riadne a v súlade so zákonom. V prejednávanej veci žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 274,53 eura predstavujúcej

preplatok zistený na základe ročného vyúčtovania, čoho dôsledkom bolo zastavenie konania v časti o zaplatenie tejto peňažnej sumy.

18. Súd prvej inštancie teda dospel k správneému záveru, že k zastaveniu konania v časti o zaplatenie 1.274,53 eura došlo zavinením žalovaných, ktorí uhradili túto dlžnú sumu až po podaní dôvodnej žaloby (žaloba bola podaná dňa 06.02.2019), t.j. dňa 22.02.2019 uhradili sumu 1.000 eur a dňa 30.06.2019 si žalobca započítal na svoju pohľadávku preplatok vo výške 274,53 eura vyplývajúci z ročného zúčtovania. V zostávajúcej časti bol žalobca úspešný a preto správne súd prvej inštancie v zmysle ustanovení § 265 ods. 1 CSP a 255 ods. 1 CSP zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na plnú náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobcovi.

19. Za toho stavu odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku III. o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%, ktoré mu v odvolacom konaní vznikli, a to voči neúspešným žalovaným v 1. a 2. rade.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).